

PAJKOVA NIT

Duhovne naravne sisteme lahko raziskujemo na majhnih modelih, ki jih naredimo sami, saj se je pokazalo, da delujejo po enakih zakonitostih in imajo enake lastnosti kot pravi in veliki sistemi, ki jih je naredila narava. Tudi sam sem naredil model takšnega naravnega sistema, in pokazalo se je, da Zemlja in Luna ustvarjata energijski dvojnik, ki pomembno vpliva na oblikovanje Zemljinega plašča, v znamenju ognja. Ta ovija vso Zemljo in ima razpršeno informacijo. Vsi potenciali v znamenju vode prek linije moči, tako imenovane pajkove niti, zajemajo moč iz električnega polja v ozračju. To povečuje duhovno moč naravnih sistemov na planetu in s tem omogoča življenje in razvoj zavesti v organski obliki.

Temeljni smisel naravnih sistemov

Ko raziskujemo duhovne razsežnosti narave vedno najdemo *kačje črte*, to so pasovi energije, ki potekajo čez pokrajino. Pokažejo navzočnost *duhovnih naravnih sistemov*, saj jih povezujejo med seboj. Te sisteme oblikuje narava po svojih algoritmih, poznali so jih tudi posoški staroverci.

Naravni sistemi so: dvojnik, tročan (vodni, ognjeni in zemeljski), binkelj, dvojni tročan, truj (vodni, ognjeni in zemeljski) in megalitski krog. Elementi naravnih sistemov pa so kačje črte (skrajšano kače) in potenciali moči. Na kačji črti so lahko ojačevalci, ki so jim predniki rekli »kačji vahtarji«, in kretnice. Kače lahko potekajo horizontalno, po površini zemljišča ali pa vertikalno, iz neba. Tiste, ki prihajajo od zgoraj navzdol, so posoški staroverci imenovali *pajkove niti*¹. Potenciale moči pa lahko okrepimo z matjarji in kamnitimi kačjimi glavami.

¹ **Medvešček-Klančar, Pavel:** *Iz nevidne strani neba 405. Razkrite skrivnosti staroverstva*, Ljubljana, Založba ZRC, Inštitut za arheologijo – Inštitut za slovensko narodopisje, 2018

/.../ Raje so opazovali zvezdo, ki je bila ob tisti noči nad Slemenom in so ji rekli Kresnica. Če je bila takrat noč brez zvezd ali je bil mlaj, je bilo to slabo znamenje, saj bi se morala Kresnica takrat bratiti z Luno. Kraj opazovanja je bil na Slemenu označen tako, da je bil vklesan v skalo. To pa je bilo le kakšen meter vzhodno od kamna, ki so ga pozneje tam postavili zemljemerci. Takrat so staro znamenje uničili, da ne bi delalo zmede. Tako so vsaj rekli.

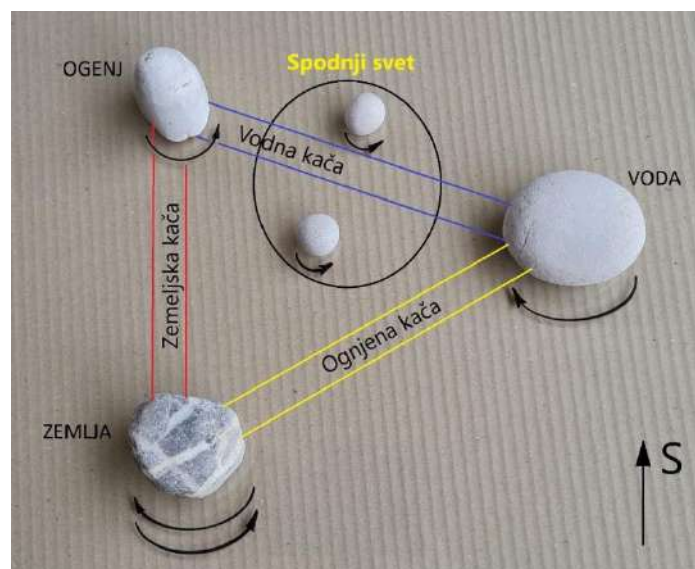
Staroverci so verjeli, da od Kresnice pa do tistega znamenja poteka **pajkova nit**. Tisti, ki bi zaužil pravo mero glevža, bi se zlahka povzpел na Kresnico. Glevž je izdeloval le eden od zapriseženih mož, menda iz rdeče mušnice, zobnika in volčje češnje.

Posoški staroverci so poznali vse to. V naravi se le redko pojavi izoliran naravni sistem, praviloma so sistemi povezani v funkcionalno celoto. Lahko so majhni, binkelj na primer uravnatežuje le eno hišo ali le nekaj njih, lahko pa so tudi veliko večji, kot na primer tročan, ki je lahko obsežen kakor mesto, njegovo polje lahko prekriva vso dolino.

Če se posamezni duhovni naravni sistem poveže z drugimi sistemi se njegova duhovna moč pomnoži, hkrati pa povezani sistemi kot celota generirajo večjo duhovno moč. Ta sčasoma preide v ljudi in živali, ki se z njo uskladijo, zato tudi sami pridobijo večjo duhovno moč oziroma večjo splošno odpornost telesa. To je temeljni namen vseh naravnih sistemov. Učinkovanje naravnih duhovnih sistemov bomo najlažje razumeli, če si ogledamo delovanje tročana.

Model tročana lahko postavimo na mizi

Tročan je naravni duhovni sistem, ki vsebuje tri potenciale moči: vodnega, ognjenega in zemeljskega. To so le izrazi iz naše kulturne dediščine, ki označujejo smer vrtenja posameznih energijskih vrtincev. Potencial v znamenju ognja se vrti v levo. Ob njem se nahaja potencial v znamenju vode, ki se vrti v desno, kar pomeni, da sta oba energijska vrtinca medsebojno usklajena. Potencial v znamenju zemlje pa je umeščen tako, da z drugima dvema ustvarja trikotno formacijo, njegov energijski vrtinec se vrti izmenično.

Slika 1: *Struktura zemeljskega tročana postavljenega na mizi pokaže enake duhovne lastnosti, kot jih ima tročan v naravi.*

Algoritmi narave samodejno ustvarijo tročan takoj, ko so izpolnjeni pogoji za njegov zagon. V naravi se ta lahko oblikuje iz treh skal, lahko iz treh dreves, iz studenca in dveh dreves, lahko pa tudi iz treh hribov ali iz dveh hribov in reke, ki teče v dolini. Narava ustvari tročan na veliko načinov. Sami pa lahko naredimo model tročana kar na pisalni mizi tako, kot je prikazano na sliki 1.

Model postavljen na pisalni mizi ima vse značilnosti večjih tročanov. Ima potenciale moči, kačje črte in duhovno polje določene moči. Od tročana, ki ga je ustvarila narava, se skoraj ne razlikuje. Razlikuje se le po velikosti svojega polja, če jo izrazimo v metrih, kar je razumljivo, saj je manjši od hribov. Če pa velikost njegovega polja izrazimo z razdaljo med potenciali moči, potem ni več nobene razlike. Edina vsebinska razlika je v barvitosti informacije. Kačje črte v naravnem tročanu potekajo čez skale, drevesa, grmovje, zdravilne rožice in trave. Vse to stopnjuje raznovrstnost informacije, zato ima naravni tročan večjo barvitost duhovnega polja kot model na mizi.

Lastnosti potencialov moči v tročanu

Potencial v znamenju ognja imajo vse visoke in ozke stvari, ki izstopajo iz okolice, na primer najvišji hribi na nekem območju, grebeni hribov, visoke in ozke stanovanjske stolpnice, betonski stebri za električne kable, visoka in ozka drevesa, skale, ki štrlijo iz površja, ozki in visoki cerkveni zvoniki. Od geometrijskih likov ima ognjeni potencial krog, od geometrijskih teles pa ga imajo stožec, valj in piramida. Elektromagnetno sevanje ima potencial v znamenju ognja. Izmenični tok ima razpršeni ognjeni potencial.

Energijski vrtinec ognjenega potenciala se vrti v levo in nima barvite informacije, zato sam po sebi ni primeren za ljudi in živali. Polje okoli vrtinca v znamenju ognja se širi v obliki kolobarjev daleč v prostor. Ognjeni potencial se povezuje s potencialoma v znamenju vode in v znamenju zemlje. Ne povezuje pa se s sebi enakim potencialom.

Potencial v znamenju vode imajo stvari, ki so nizke in globoke, ploščate in zaobljene. V naravi so to doline, globeli in globoke soteske, votle skale, izvotljene stvari, votline, vrtače, ponikovalnice, vse vdolbine in nizke stvari v okolici, kraške jame, studenci, potoki, reke, jezera in morje. Prav tako imajo vodni potencial nizki in široki zvoniki cerkva, tudi nizek hrib, če je ob njem višji. Od geometrijskih likov imata vodni potencial trikotnik in elipsa, od geometrijskih teles pa kroga,

geoid, podolgovati sferoid, sploščeni sferoid, torus, ploščat kvader na podstavku, prav tako zgradbe, če so zgrajene tako, da formirajo vodni potencial.

Energijski vrtinec vodnega potenciala se vrti v desno in ima barvito informacijo. Predmeti in območja z vodnim potencialom nimajo duhovnega polja, ki bi se širilo v prostor, vendar se zelo močno povezujejo z ognjenim in zemeljskim potencialom. Vodni potencial se ne povezuje s sebi enakim, vendar ima posebne lastnosti, ki so pomembne za življenje na planetu, a o tem pozneje.

Potencial v znamenju zemlje imajo vse stvari, ki so sestavljene iz ognjenega in vodnega potenciala. Skala iz apnenca in kremenca ima zemeljsko moč. Temelj iz apnenca ima potencial v znamenju vode, kremenove plasti pa potencial v znamenju ognja. Potenciala v znamenju ognja in vode sama po sebi nimata moči, imata samo energijo. Moč se razvije šele takrat, ko se med seboj povežeta. Kamnina vsebuje oba potenciala, v njeni strukturi sta povezana, zato nastane moč. Okoli kamna se širi polje moči, vendar ima tudi potencial, ima oboje hkrati, moč in potencial.

Zemeljsko moč bo prav tako imelo nekaj skal, na primer tri, če so zložene na kup tako, da se dotikajo. Enako moč dobijo tudi nižji hribi in griči v pokrajini, vendar samo, če so že zajeti v naravni sistem. Od geometrijskih likov ima zemeljski potencial kvadrat, od geometrijskih teles pa kocka.

Energijski vrtinec zemeljskega potenciala se vrti izmenično, vsebuje entropijo, ima osredotočeno polje in barvito informacijo, kar blagodejno vpliva na ljudi in živali. Potencial v znamenju zemlje se povezuje z vsemi drugimi potenciali, tudi s sebi enakim.

Algoritem narave je v tročan vgradil entropijo

Ko sta oba energijska vrtinca aktivna (potencial v znamenju ognja se vrti v levo, potencial v znamenju vode pa v desno) je njuna rotacija medsebojno usklajena. To si lahko ponazorimo z dvema zobatima kolesoma, ki sta v oprijemu. Oba se vrtita vsak v svojo smer, njuni zobje se ne polomijo.

Takoj potem, ko se v naravi pojavita dva vrtinca energije, ki se vrtita usklajeno, algoritem narave ustvari dve potencialni lokaciji kot točko tretjega vrtinca. Narava preseneti, saj obe lokaciji ne postavi v ravni liniji s prvima dvema vrtincema, kot bi pričakovali. Postavi ju tako, da z ognjenim in vodnim vrtincem energije oblikujeta enakokraki trikotnik. Če eno od potencialnih točk označimo

na primer tako, da tja postavimo kamen, nastane tročan. Tročan nastane v trenutku, ko se vse tri točke povežejo s kačjimi črtami.

Energija tretje točke moči v tročanu, ki je v znamenju zemlje, ne more rotirati usklajeno z drugimi dvema, saj je v trikotni formaciji. Če si rotacije treh točk znova ponazorimo z zobatimi kolesi, zlahka vidimo, da se ne bi izteklo dobro, saj bi se jim polomili zobje.

Tretjemu zobniku ni mogoče določiti smeri rotacije, ki bi ustrezala drugima dvema. Zato algoritem narave tretjemu potencialu moči dodeli izmenično rotacijo, približno 12 sekund se vrti v levo, nato 12 sekund v desno, in tako v nedogled. Ko se vrti v levo, ni usklajen z ognjenim potencialom, ko pa se vrti v desno, ni usklajen s potencialom v znamenju vode. To vnese entropijo v naravni sistem. Prav ta entropija pa je njegovo bistvo. Naravni sistem deluje šele takrat, ko vsebuje ravno pravšnjo mero entropije, zato lahko tudi predela entropijo, ki je na območju njegovega delovanja.

Da bi se še bolj prepričal ali narava res vgrajuje entropijo v naravne sisteme, sem naredil poskus s štirimi figuricami. Večji figurici sta imeli potencial v znamenju vode, manjši pa v znamenju ognja. Figurice sem postavil tako, da bi se morali energijski vrtinci vrteti usklajeno, slika 2. Če bi tako postavili zobata kolesa se njihovi zobci ne bi polomili, vendar algoritem narave v tem primeru preseneti. Enemu od ognjenih potencialov podeli izmenično vrtenje, kar pomeni, da mu je namenil potencial v znamenju zemlje. Na sliki 2 je figurica z zemeljskim potencialom označena z izmeničnim vrtenjem.

Slika 2: Algoritem narave doda entropijo v sistem štirih potencialov energije.

Naredil sem še več takih poskusov in narava je v vseh primerih vgrajevala entropijo v sisteme. Naravni sistem iz slike 2 je porabil nekaj svoje moči, da je eni od figuric spremenil potencial iz ognjene moči v zemeljsko. Zaradi tega se je v celotnem sistemu zmanjšala skupna moč in je zato deloval slabše. Postavitev bi lahko izboljšali tako, da bi na lokacijo figurice, ki jo je algoritem spremenil, kar sami postavili figurico v znamenju zemlje.

Optimalno delovanje tročana

Velika prednost modela naravnega sistema postavljenega na mizo je v tem, da lahko spreminjamo vhodne podatke in takoj vidimo spremembe v polju. Na modelu tročana iz slike 1 lahko spreminjamo volumensko razmerje potencialov, poiščemo optimalno razdaljo med potenciali in optimalno postavitev glede na smeri neba. Najugodnejša razmerja dosežemo tedaj, ko tročan pridobi največjo moč in največje duhovno polje.

Poskus pokaže, da je optimalno volumensko razmerje med ognjenim in vodnim potencialom 1:2. Potencial v znamenju zemlje pa mora imeti za 1,5-krat večji volumen od ognjenega potenciala. Potencial v znamenju vode mora biti postavljen na vzhod. Tročan mora biti usklajen z rotacijo Zemlje.

Volumenska razmerja so v tročanu najbolj pomembna, vendar vplivata tudi masa in oblika. Masa kot nosilec informacije v mikrostrukturi, oblika pa samo tedaj, če gre za simbol, ki je prav tako nosilec informacij.

Na modelu lahko raziskujemo kačje črte. Ognjena in vodna točka sta povezani s kačo v znamenju vode. Zemeljska in vodna točka sta povezani s kačo v znamenju ognja. Ognjena in zemeljska točka pa sta povezani s kačo v znamenju zemlje. Te lastnosti se ne spreminjajo.

To znanje je lahko v pomoč, ko raziskujemo duhovne naravne sisteme na terenu in naletimo na primer na kačo črto v znamenju vode. To pomeni, da povezuje ognjeni in vodni potencial. Poskus na mizi pokaže, da se delovanje tročana okrepi, če ob vodno kačo postavimo dva kamenčka. Njuna energijska vrtinca algoritem narave zavrti v levo, jima dodeli potencial v znamenju ognja. Tako nastane *spodnji svet*, območje, ki dodaja entropijo kačji črti.

Pri optimalnih razmerjih se v sistem vgradi ravno prav entropije. Če bi se je vgradilo še več, bi tročan oslabil ali pa bi njegovo delovanje popolnoma zamrlo. Za lažje razumevanje si entropijo lahko predstavljamo kot sol v juhi. Mora je biti

ravno prav, da bo juha odličnega okusa. Entropija se spreminja predvsem z volumenskim razmerjem ognjenega potenciala.

Dvojniki

Dvojniki je naravni sistem, ki ustvari obsežno duhovno polje. Blagodejno je za ljudi in domače živali. Ima dva potenciala energije, enega v znamenju vode in drugega v znamenju ognja. Ognjeni potencial mora imeti razpršeno informacijo, kar pomeni, da vsebuje entropijo, sicer polje dvojnika ne bi nastalo.

Bistvena razlika med tročanom in dvojnikom je v kakovosti polja. Zemeljski tročan ima potencial v znamenju zemlje z barvito informacijo, kar je ugodno za ljudi in živali. Dvojniki pa ima duhovno polje v znamenju vode, prav tako z barvito informacijo, kar je za ljudi in živali še bolj ugodno. Človek je takšnemu polju najbolj prilagojen, saj se je rodil dobesedno iz vode. Oba, plodovna voda in planet Zemlja, imata duhovni potencial v znamenju vode. Človek je v svojem bistvu vodno bitje, saj je narejen pretežno iz vode, prihaja iz vode in živi na planetu, ki je pretežno iz vode. Vsa ta voda tudi nosi potencial v znamenju vode.

Posoški staroverci so poznali delovanje dvojnika, saj so ga poustvarili v naravnem sistemu Belinov tron² na planini Kovačič nad vasjo Volče. Njihov dvojniki še zmeraj deluje, čeprav je star več kot tisoč let.

Dvojniki so oblikovali iz potenciala v znamenju vode z osredotočeno informacijo in iz potenciala v znamenju ognja z razpršeno informacijo. Razpršena informacija prinaša entropijo, torej ima entropijo kar celotni ognjeni potencial. Sistem vsebuje veliko entropije, zato mora vsebovati potencial v znamenju vode toliko več energije, da nastane uravnoteženo polje. Duhovno polje dvojnika zato ustvari močnejše polje kakor tročan. Dvojniki pri Belinovem tronu učinkuje v premeru dveh kilometrov.

Pri vžigu dvojnika v naravnem okolju je najtežje oblikovati ognjeni potencial z razpršeno informacijo. Tega narava noče narediti, saj teži k ravnotežju. Posoški staroverci so morali entropijo nekako zagotoviti. V ta namen so naredili dva megalitska kroga iz skal, enega v drugem. Manjši je imel premer 12,8 metra, večji pa 17 metrov. Na naši zemljepisni širini ima krog kot geometrijski lik potencial v znamenju ognja z osredotočenim poljem. Če okoli njega postavimo še en malo večji krog, se bo vrtinec energije večjega kroga zavrtel v desno, dobil bo potencial

² Šturm Franc: Posoški staroverci in njihovi algoritmi, stran 94, Tolmin, samozaložba, 2021.

v znamenju vode, polje manjšega kroga pa bo razglasil v razpršeni ognjeni potencial. Iz megalitskega kroga so potencial speljali po kačji črti na najbližjo vzpetino, da je lahko formirala razpršeno informacijo v znamenju ognja.

Dvojniki je mogoče izdelati tudi v globokih soteskah, če spodaj teče reka s kačjo črto. V naravnem sistemu Tolminska korita je nastal dvojniki med strugo reke Zadlaščice in skalo, ukleščeno med bregova reke. Ukleščena skala ima razpršeni ognjeni potencial.

Tudi iz dveh prosto stoječih skal se lahko formira dvojniki, če je med njima ravno pravšnja razlika v velikosti. V takem primeru bi dobila večja skala potencial v znamenju vode, algoritem narave pa bi manjši podelil razpršeno polje v znamenju ognja. Če bi bili skali približno enako veliki, nobena ne bi dobila razpršenega polja. Če bi bila razlika v njunih velikostih prevelika, pa sploh ne bi vplivali druga na drugo.

Zemlja-Luna in dvojniki

Algoritem narave lahko izdelava dvojniki tudi iz dveh krogel, iz večje in manjše, če imata optimalno razmerje premerov. Krogla ima potencial v znamenju vode. Če postavimo ob njo še eno manjšo, bo dobila razpršeni potencial v znamenju ognja, ravno prav za nastanek dvojnika.

Poskus na dveh modelih približno enakih premerov, na geometrijsko pravilni krogli in na geoidu, ki je nekoliko sploščena krogla, pa pokaže, da ima geoid večjo moč. Za formiranje dvojnika bi bila dva geoida primernejša od dveh krogel.

Planet Zemlja je geoid v znamenju vode. Njen ekvatorialni premer je 12.756 km, polarni premer pa je 12.713 km. Na polih ima za 43 km manjši premer kot na ekvatorju. Tudi Luna ima podobno obliko, na polih ima za 4 km manjši premer kot na ekvatorju. Povprečna razdalja med njima je 384.403 km ali 30 Zemljinih ekvatorialnih premerov.³ Največja razdalja med Zemljo in Luno je 405.696 km ali 31,8 Zemljinih ekvatorialnih premerov.

Ali planet Zemlja in njena luna ustvarjata dvojniki? Tudi to lahko na enak način preverimo na modelu, ki ga postavimo na mizi, kot smo storili pri modelu tročana. S poskusi na vseh naravnih sistemih, ki jih poznamo, smo ugotovili, da ni vsebinskih razlik med izidi, ki jih izmerimo na modelu ali v naravi. Z modelom

³ Številčni podatki o Zemlji in Luni so iz Wikipedije, ki se nekoliko razlikujejo od drugih virov, vendar so razlike majhne in ne vplivajo na izid izvedenega poskusa.

na mizi lahko raziskujemo velike naravne sisteme kozmičnih razsežnosti. To je mogoče zaradi algoritmov narave, ki veljajo skozi prostor in čas in za vse naravne sisteme enako, ne glede na njihovo velikost.

Enakovredno učinkovanje manjših modelov nam omogoča tudi projektiranje in izdelavo duhovnih naprav oziroma regulatorjev biopolja, ki so le pomanjšani naravni sistemi, so »modeli na mizi«. Primer tega je več sto let stara duhovna naprava *brusčin*⁴, ki so jo izdelali staroverci in je bila postavljena na Prvejku⁵.

Sam sem za model Zemlje v svojem poskusu uporabil geoid iz vulkanskega stekla. Njegov premer je na njegovem najširšem delu znašal 61,4 mm in 61 mm na ožjem. Njegova sploščenost je bila večja, kot je dejanska sploščenost planeta Zemlje, vendar menim, da to ni vplivalo na izide poskusa.

Velikost modela Lune pa sem izračunal iz razmerja med povprečnim premerom Zemlje, ki je 12.734 km, in povprečnim premerom Lune, ki je 3.474 km. Če oboje delimo, dobimo 3,66.

Slika 3: Modela Zemlje in Lune, oboje v natančnem razmerju velikosti, razen razdalje med njima. Morala bi biti 30 kratnik premera modela Zemlje.

Če premer geoida iz vulkanskega stekla, ki je 61,4 mm, delimo z razmerjem 3,66, dobimo 16,7 mm. Toliko mora znašati premer modela Lune. Tudi moj stekleni model Lune je bil geoid, saj je po premeru odstopal le za 0,2 mm. Da bi si bralci

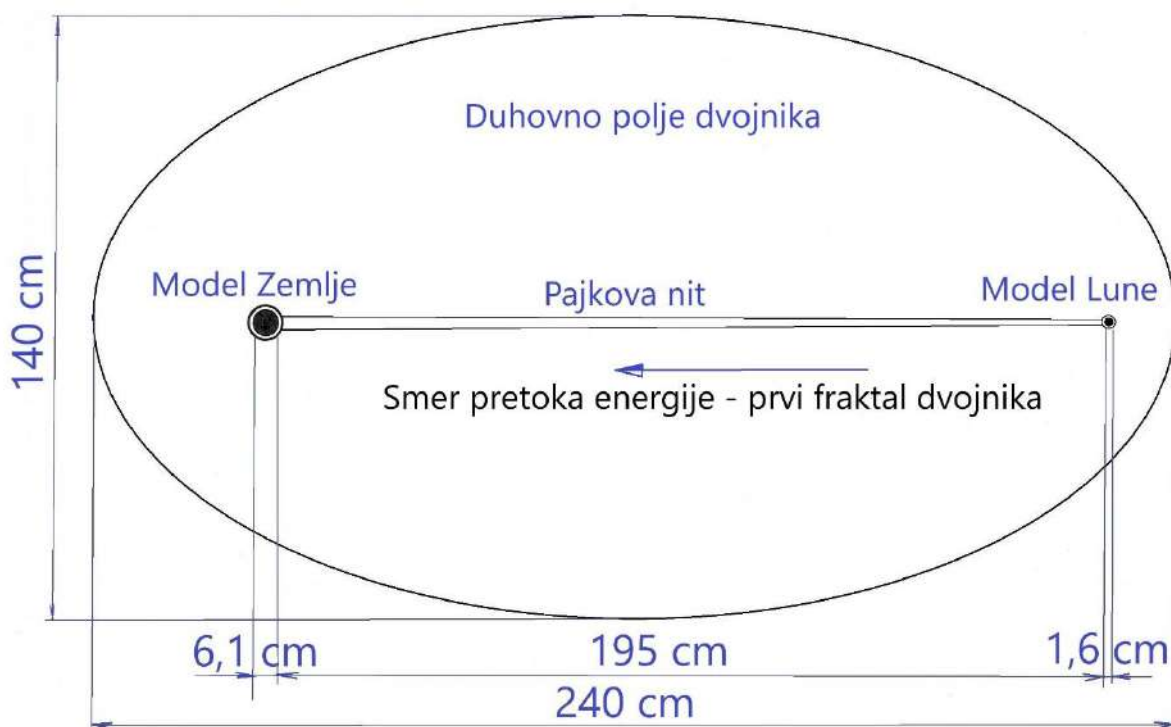
⁴ **Medvešček-Klančar, Pavel:** *Iz nevidne strani neba 507. Razkrite skrivnosti staroverstva*, Ljubljana, Založba ZRC, Inštitut za arheologijo – Inštitut za slovensko narodopisje, 2018

⁵ <https://radiesteziija-sturm.si/pdf/Bruscin.pdf>

lahko nazorneje predstavljali, kolikšna je velikost Lune, sta oba modela prikazana na sliki 3, vendar samo v natančnem razmerju velikosti ne pa tudi v sorazmerni razdalji. Razdalja med njima mora biti v resnici veliko večja, saj znaša 30 premerov modela Zemlje, torej $30 \times 61,4 = 1.842$ mm. Natančna astronomska razmerja so prikazana na sliki 4.

Za vžig dvojnika je razdalja med obema potencialoma zelo pomembna. Če je razmeroma majhna ni ovir za vžig. Če pa je prevelika, do vžiga in aktiviranja obsežnega polja dvojnika sploh ne pride.

Za izvedbo poskusa na modelu sem oba geoida postavil na največjo razdaljo med njima, ki znaša 31,8 Zemljinih ekvatorialnih premerov. Večja razdalja pomeni slabše razmere za samodejno povezavo obeh potencialov. Če to razdaljo preračunamo sorazmerno na model znaša 195 cm.

Slika 4: Duhovno polje dvojnika na modelu Zemlja-Luna, ki je postavljen po natančnih razmerjih velikosti.

Poskus na modelu iz slike 4 je pokazal, da se je dvojniki vžgal, in to me je presenetilo, saj je bila razdalja med obema geoidoma zelo velika. Modela Zemlje in Lune se povežeta z energijskim pasom, ki mu bomo rekli pajkova nit, kot so

takšno povezavo od zvezd navzdol, imenovali posoški staroverci. Pri modelu Lune je bila pajkova nit enako široka kot je bil premer modela. Pri modelu Zemlje pa je bila široka kot približno tretjina premera modela. Pajkova nit je bila osredotočena in v znamenju vode. Okoli modela Zemlje se je pojavil plašč z razpršenim ognjenim poljem, okoli modela Lune pa je nastal plašč z osredotočenim poljem v znamenju vode. Model Zemlje je ohranil osredotočeno polje v znamenju vode. Zaradi povezave z modelom Lune pa je postalo njegovo polje barvito. Tudi na modelu Lune je nastalo barvito polje, vendar v znamenju ognja in razpršeno.

Okoli obeh geoidov se ustvari obsežno duhovno polje, ki ima obliko podolgovatega sferoida, s potencialom v znamenju vode z barvito informacijo. Na sliki 4 je prikazana njegova velikost v pravem sorazmerju. Potenciala dvojnika se povezujeta na večjih razdaljah, kot se povezujejo potenciali tročana, ker so pri dvojniku večje razlike v potencialih.

Če vse to kar pokaže model na mizi velja tudi za kozmične razmere, potem dvojnik Zemlja-Luna prispeva temeljno biopolje za razvoj življenja v organski obliki na naši Zemlji. Če je ravnotežje v človekovem biopolju porušeno, se pojavijo zdravstvene težave ali celo bolezni. To velja tudi za vse druge oblike organskega življenja na planetu. Vse oblike življenja pa svojo duhovno moč zajemajo iz okolja v tolikšni meri, da je prav okolje odločilno za preživetje. V primeru, da bi biopolje okolice močno oslabilo, organske oblike življenja, kot so ljudje, živali in rastline, ne bi mogle preživeti.

Ko se bodo ljudje naseljevali na drugih planetih, bodo morali tam vzpostaviti takšno duhovno polje, kot so ga imeli na Zemlji, sicer bo njihovo zdravje ogroženo.

Poskusni model iz slike 4 deluje, če ga postavimo vodoravno ali navpično. Če povečamo razdaljo med modelom Zemlje in Lune samo za dva ekvatorialna premera modela Zemlje, se pajkova nit pretrga. Prav tako se pretrga, če na lokacijo modela Lune postavimo geoid, ki je za milimeter manjši, in se znova vzpostavi, če razdaljo med modeloma Zemlje in Lune skrajšamo za 10 cm. Pajkova nit se pretrga tudi tedaj, če model Lune zamenjamo z drugim modelom, za milimeter večjim, in se znova vzpostavi, če jo skrajšamo za 10 cm. Pri večjih modelih Lune se pajkova nit še bolj skrajša.

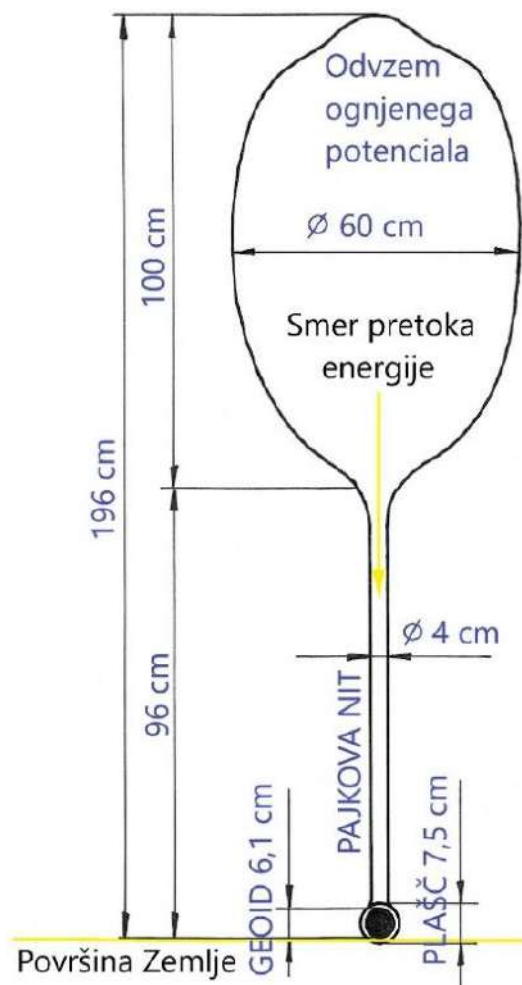
Dvojnik Zemlja-Luna ne bi nastal, če ne bi vseboval entropije. Če dvojnik kozmičnih razsežnosti deluje, ima Luna razpršeno polje v znamenju ognja, čeprav

ima planet sam po sebi osredotočen potencial v znamenju vode. Algoritmi narave razglasijo potencial Lune in tako »pridelajo« nujno potrebno entropijo za vžig in delovanje dvojnika. Najboljše izide se dobi pri optimalnem razmerju med premeri obeh nebesnih teles. Če se ga spremeni, narava manjši planet še vedno razglasi, vendar pri tem porabi več moči, zato so izidi slabši.

Vse to nakazuje, da sta premera Zemlje in Lune natančno dimenzionirana, sta natančno takšna, kot morata biti, in da je Luna del duhovne zasnove, ki omogoča oblikovanje ustreznega biopolja na Zemlji, za obstoj in razvoj zavesti v organski obliki.

Pajkova nit

Posoški staroverci so z izrazom pajkova nit označevali povezavo moči med nebom in Zemljo. Verjeli so, da ta nit prihaja od zvezde, torej od zgoraj navzdol.

Slika 5: Pajkova nit se izoblikuje v oblak, ki zajema energijo iz električnega polja.

Naredil sem poskus, ki naj bi pokazal, kako se potencial v znamenju vode vede sam po sebi. Na ravno podlago sem postavil geoid, izbral sem kar tistega s premerom 6,1 cm, prikazan je na sliki 3.

Nad geoidom sem lahko izmeril pajkovo nit, ki poteka navpično, in ima premer okrog 4 cm. Na višini približno 96 cm se pajkova nit razširi v oblak, podoben pokonci stoječemu sferoidu. Visok je bil približno 100 cm, s premerom približno 60 cm. Nad oblakom ni bilo povezave, ki bi se nadaljevala k zvezdam. Celotni sistem je bil visok približno 196 cm, kaže ga slika 5.

Poskusi z drugimi predmeti s potencialom v znamenju vode so dali podobne izide glede pajkove niti do oblakov energijskega polja, manjšega ali večjega, odvisno od energije vodnega potenciala, ki je izhajala iz predmeta.

Kako nastane pajkova nit

Živimo v treh poljih: gravitacijskem, magnetnem in električnem polju. Ta polja imajo ogromne, kozmične razsežnosti. Električno polje je povsod v atmosferi in ima potencial v znamenju ognja.

Vodni potencial geoida ima močno izraženo lastnost povezovanja z ognjenim potencialom. Na površju Zemlje se povezuje prek kačjih črt, ki tečejo po površju planeta. Navzgor v ozračje pa se povezuje prek pajkove niti.

Pri postavitvi modela dvojnika Zemlja-Luna v pravilnem sorazmerju velikosti, slika 4, sem oba geoida postavil na medsebojno razdaljo 195 cm, v skladu z astronomskimi razdaljami med obema nebesnima telesoma. Pokazalo se je, da je astronomska razdalja hkrati tudi optimalna razdalja med obema potencialoma.

Pri analizi pajkove niti v Zemljini atmosferi, slika 5, sem uporabil isti geoid, s premerom 6,1 cm. Tudi v tem primeru sem izmeril skoraj enako višino do vrha stoječega sferoida, približno 190 cm.

Opravil sem dva poskusa z različnimi izhodišči: z dvojnikom in z zajemanjem naboja iz električnega polja. Potenciala se vedno postavita na enako optimalno razdaljo, ki jo določijo algoritmi narave. Prostor med obema potencialoma pa se poveže z energijskim kanalom, ki so mu rekli pajkova nit. Pretok energije teče od zgoraj navzdol, kot je označeno na sliki 5. Vse to se zgodi v trenutku.

Izčrpani potencial iz oblaka se okoli geoida naloži kot plašč s potencialom v znamenju ognja z razpršenim duhovnim poljem. Algoritmi narave izčrpajo ravno toliko potenciala, da ta obnovi ravnotežje med vodnim potencialom v geoidu in ognjenim potencialom v njegovem plašču.

Kako vemo, da ognjeni plašč okoli geoida zajema svoj potencial prav iz električnega polja v oblaku

Vsako kačjo črto v naravi je mogoče pretrgati, če se na smer njenega poteka postavi nasprotni potencial. Na enak način se lahko pretrga tudi pajkovo nit, ki poteka iz oblaka do geoida. Nad geoidom je treba postaviti potencial v znamenju vode, na primer tenko ploščo z velikimi luknjami. Pajkova nit se pretrga, z geoida izgine njegov plašč z razpršenim ognjenim potencialom. To pomeni, da plašč nastane prav iz oblaka, ki je v električnem polju.

Če se pajkovo nit pretrga navpično nad geoidom, ne nastane nova, ki bi morda pognala iz strani, kar pomeni, da je pajkova nit povezana z gravitacijo, zato poteka le navpično. Gravitacijsko polje sodeluje tudi pri oblikovanju ognjenega plašča okoli geoida, zato ga na enaki razdalji obdaja po celotni površini.

Geoid brez ognjenega plašča ima neprimerno manjšo moč, kot jo ima s pajkovo nitjo in ognjenim plaščem. Izgubi pa tudi barvitost polja, ohrani le potencial v znamenju vode z barvitostjo nič.

Kolobar in plašč z ognjenim razpršenim poljem okoli vodnega potenciala

Okoli vsakega potenciala v znamenju vode, ki obstaja v naravi kot dvodimenzionalna forma, se oblikuje ozek kolobar razpršene ognjene energije. Dvodimenzionalne forme vodnega potenciala so gladine jezer, ribnikov, dolin, vsega, kar je ploščato. Kolikšna je v tleh debelina tistega, kar je ploščato, ni pomembno.

Okoli vsakega tridimenzionalnega predmeta s potencialom v znamenju vode se zmeraj oblikuje plašč z ognjenim, razpršenim poljem. Tudi geoid je prostorska oblika vodnega potenciala.

Kolobar in plašč z razpršenim ognjenim potencialom se pojavita šele na določeni oddaljenosti od roba predmeta, imata določeno širino ali debelino.

Zakaj ima ognjeni plašč okoli geoida razpršeno duhovno polje

Geoid ima potencial v znamenju vode zaradi svoje oblike. Vodni potencial pomeni zgolj desnosučno vrtenje. Plašč energije okoli geoida ima enako obliko kot geoid, zato bi se moral tudi njegov energijski vrtinec vrteti v desno. Dva desnosučna vrtinca pa se ne moreta vrteti usklajeno, zato algoritmi narave ognjeni plašč zavrtijo v levo. Moral pa bi se vrteti v desno, zato se razglasi, nastane razpršeni ognjeni plašč, kar je zelo dobro, ker s tem pridobi entropijo.

Model geoida z ognjenim plaščem prenesen na planetarne dimenzije

Algoritmi narave delujejo ne glede na velikost sistema ali predmeta. Planet Zemlja ima zaradi svoje oblike potencial v znamenju vode. Če bi bila Zemlja kocka, bi imela potencial v znamenju zemlje, če pa bi imela obliko valja, bi imela potencial v znamenju ognja.

Tako ima tudi Zemlja plašč z razpršenim ognjenim poljem, ki je razmeroma debel. Debelino tega plašča težko izmerimo v naravi, lahko pa ga izmerimo na modelu geoida s premerom 61,4 mm. Meritve na tem modelu pokažejo, da plašč nastane na višini približno 2 mm in sega do višine približno 5 mm nad površino modela.

Če upoštevamo, da je srednji premer Zemlje 12.744 km in dobljene izide na modelu prenesemo na planetarne dimenzije, se pokaže, da naj bi ognjeni razpršeni plašč segal od 400 do 1600 km nad površino planeta.

Po fizikalnih podatkih o prostoru okrog Zemlje so tem razsežnostim še najbližje Van Allenovi pasovi, ki se segajo do višine 2000 km vendar imajo obliko torusa in Zemljina ionosfera, ki jo opredeljujejo kot plašč, ta pa sega od 80 do 700 km nad Zemljino površje.

Duhovne lastnosti narave izhajajo iz njenih snovnih delov. Ognjeni potencial v naravi ne more nastati, če tam ni hriba, in vodni ne, če ni doline. Po tej logiki bi moralo tudi duhovno polje okoli Zemlje izhajati iz določene plasti atmosfere, ki je izmerljiva s fizikalnimi pripomočki. V Zemljini atmosferi je električni naboj praktično v vsej atmosferi. To bi lahko bila primerna snovna baza za nastanek plašča z razpršenim ognjenim potencialom.

Kaj podeli geoidu z ognjenim plaščem večjo moč in barvito polje

Vsi predmeti s potencialom v znamenju vode, ki uporabljajo pajkovo nit, delujejo kot dvojnik, zato ima vodni potencial veliko moč. Enako deluje planet Zemlja. Drugi potencial geoida Zemlje je njegov ognjeni plašč. Ta pa nastane zaradi interakcije z Luno, s katero ustvari dvojnik iz vsaksebi ločenih enot, kot sem že veliko prej omenil.

Potencial v znamenju vode sam po sebi nima barvitega polja. Ljudem bi škodoval, če bi živeli v njem. Dvojnik s svojim kolobarjem ali plaščem, ki je v znamenju ognja, pa vodnemu potencialu podeli barvito polje, ki ljudem ne škodi. Planet Zemlja ohrani potencial v znamenju vode z osredotočenim barvitim poljem. Osnovna moč tega polja izhaja iz dvojnika med planetom in njegovim plaščem.

Kako bo na nas vplivalo 10 000 satelitov 5G v atmosferi Zemlje

Z nadaljnjim razvojem tehnologije komunikacij bodo razne korporacije poslale več kot deset tisoč satelitov v Zemljino ozračje. Sateliti bodo oddajali visokofrekvenčno valovanje 5G. Kako bo ta tehnološki poseg vplival na plašč z ognjenim razpršenim poljem, ki obdaja Zemljo?

Signal 5G ima potencial v znamenju ognja z razpršeno informacijo. V vsakem primeru bo v ognjeni plašč prišlo še več energije, ki se bo odrazila v povečani entropiji, ta pa bo iskala ravnotežje s potenciali v znamenju vode na planetu Zemlja. Naravni duhovni sistemi bodo dobili več moči, zato se bodo okrepili in vzpostavljali še več medsebojnih interakcij. Posledica? Moč duhovnega polja na planetu bo začela naraščati.

Značaj pajkove niti – povzetek vsebine

Dvojnik na makro ravni: Poskus na modelu je pokazal, da se na makro ravni med Zemljo in Luno izoblikuje dvojnik. Med planetoma obstaja široka energijska povezava, ki poteka od Lune proti Zemlji. Okoli Zemlje se izoblikuje plašč z razpršenim ognjenim poljem. Ta s površjem planeta oblikuje še en dvojnik, ki je v drugem fraktalu. Na površju, s potencialom v znamenju vode, se zaradi tega poveča duhovna moč, ki ustvari barvito informacijsko polje. To je temeljno duhovno polje, ki je navzoče povsod po površju Zemlje in je bilo pomembno za vznik življenja in zavesti v organski obliki, kot ga poznamo danes.

Dvojnik na mikro ravni: Na površju Zemlje je množica energijskih potencialov v znamenju vode, naštel sem jih v poglavju *Lastnosti potencialov moči v tročanu*. Natančno nad njimi se v električnem polju atmosfere izoblikuje enaka množica energijskih potencialov v znamenju ognja.

Iz naboja, ki priteka po pajkovi niti, se okoli potenciala v znamenju vode ustvari obroč ali plašč. Algoritmi narave mu dodelijo razpršeno polje v znamenju ognja, zato z vodnim potencialom, ki ga obdaja, ustvari naravni sistem dvojnik. To je že tretji dvojnik oziroma tretji fraktal v tem naravnem vrstnem redu, zato je najmočnejši. Potencial v znamenju vode postane vir neusahljive moči, pogonska sila naravnih duhovnih sistemov. Pajkova nit je med pomembnejšimi elementi naravnih sistemov.

Franc Šturm

30. 12. 2022